

alatt ez a jegyzet: «Közli Társalkodónk az 'Athenaeum' után, valamint, múlt évben a 'Béla' című jutalmat nyert pályá balladát közölte (l. Társal. 18. szám, 1838). Megjegyzésre méltó, hogy valamint tavaly tizenegy, úgy az idén harminckét illy nevű pályá munka közül a legjobbnak szerzője ugyanaz».

Egy híján 100 esztendővel ezelőtt kezdte összeírni versgyűjteményét Losonczy László. Ez a tisztes régiség is érdemesíti talán az ismertetésre.

TRENCSENYI KÁROLY.

TOMPA MIHÁLY LEVELEI MISKOLCI KIADÓJÁHOZ.

Tompa Mihály leveleinek összegyűjtésével foglalkozván, természetesen vezettek a nyomok Miskolcra, az országos és jóhírnevű Ferenczi-féle könyvkereskedésbe, melyet Tompa beszédeinek kiadója 1835-ben alapított. Itt jelenik meg Tompa minden beszéde. Így 1855-ben első ilyenmű műve: *Két halotti beszéd*. S ugyanez évben a *Hűség és Mit örököl a haza nagy fiai után?* című beszéde. Itt jelennek meg prédikációi is, az *Egyházi beszédek* I. kötete 1859-ben (második kiadásban 1870-ben) és a II. kötete 1864-ben. Itt jelenik meg a *Halotti emlékbeszédek* szép kötete 1867-ben. Végül itt jelenik meg S. Szabó József gondozásában Tompa *Ünnepi egyházi beszédeinek* I—II. kötete, 1899-ben. (Miskolcon vannak Tompa beszédeinek kéziratái is, a református főgimnázium könyvtárában, hova Lévay József hagyatékából kerültek.)

A Ferenczi-könyvkereskedés régi iratai között sikerült megtalálnom két szerződést és két levelet a költő sajátkezű írásával. Az első szerződés a *Halotti emlékbeszédek* kéziratának eladására vonatkozik, a második szerződést már a költő özvegye köti az *Egyházi beszédek* II. kiadása tárgyában. Ezeket már tárgyak érdemesíti a közlésre. A költő két levele közül az első jelentéktelen, a másik azonban érdekes, mert egy sor lelkész-barátjának nevét örökíti meg, akik egyébként egytől-egyig szintén neves írók vagy a beszéd-irodalomban vagy a nemzeti irodalomban vagy mindakettőben.

A négy kézirat közül időrendben első az egyik levél. Tudvalevő, hogy Tompának 1862-től 64-ig súlyos szembajjal kell küzdenie. Ezidőbeli szomorú téltlenségén kesereg az első levél:

Külső címzése:

T. cz. Fraenkel B. kiadó-könyvárus urnak.

Miskolczon

Tisztelt Fraenkel ur!

Nekem a legnagyobb baj: hogy nem dolgozhatom, s ki nem adhattam már azóta vagy 3 kötet predikációt; de fájdalom lehetetlen! Mióta szemeim megromlottak: semmit se csináltam, nem csinálhattam; és így őszintén szólva: alig van kilátás: hogy én valami predikációkat adhassak.

Tisztelettel vagyok Hanván sept. 13. 1862

igaz tisztelője
Tompa Mihály.

A másik levél 1864-ből való s az *Egyházi beszédek* II. kötetének szétküldésére vonatkozik. Ugyanis 1864 elejére elmúlt a költő szembaja, s úgy látszik nyomban munkához láthatott beszédei sajtó alá rendezésében s valószínűleg korrigálásában.

Tiszteit Fraenkel ur!

Ugy látom : hogy maholnap megjelennek a beszédek. Egy barátságos szivességre kérem : legyen szíves ezeket a megírott czédulácskákat a könyv borítékjának belső lapjára ragasztani elől, és az illetőknek *keresztkötés alatt, bérmentve* elküldeni Miskolcra. Kegyed jobban is tudja a módját, továbbá így időt és tért is nyerünk. Hét példány elküldésére kérem.

Zsarnay Lajos Miskolczon.
 Kriza János Kolozsvárott.
 Dobos János Czeglédén.
 Medgyes Lajos Deésen.
 Szász Károly..... Szabad-Szálláson.
 Protestáns Lap..... Pesten.
 Sárospataki Füzetek Sáros-patakon.

Azonnal és köszönettel megfizetem a díjt, melyért a hét darab könyv elszállítva leend.

Tisztelettel vagyok Hanván mart. 29. 1864.

alázatos szolgája
Tompa Mihály.

U. i. Még egygyel szaporítom ; így tehát nem hét de nyolc példány osztandó szét.

Fördös Lajosnak Kecskeméten.

Harmadik kézirat az adásvevési szerződés. Szöveg és aláírás Tompáé.

Adás-vevési szerződés,

mely alólirottak közt következő feltételek alatt kötöttet:

1. Én Tompa Mihály mint eladó, átengedem Fraenkel Bernát könyv-árus és kiadó urnak *Halotti Emlékbeszédek* című kéziratomat 315 osztrák forint és 10 példány tiszteletdíjért, átengedem *egy* kiadásra, az időt nem számítva. Az összegből 15 forintot már felvettem.

2. Én Fraenkel Bernát, elfogadom a fentirt feltételeket, s a még hátralevő 300 osztrák forint kifizetésére, Lévy József ur kezeibe, e folyó évi julius havának közepén kötelezem.

Költ Hanván april 24. 1867.

Tompa Mihály
 hanvai ref. pap
 mint eladó. Sk.

A negyedik irat ismeretlen kéz írása, két helyen Tompa Mihályné sajátkezű aláírásával:

Szerződvény

mely szerint egy részről én, alólirott özvegy Tompa Mihályné, mint tulajdonos, boldogult férjem Tompa Mihály Egyházi beszédei első kötetének második kiadását Fraenkel B. urnak 105 az az Százöt forintért eladtam, ugy azonban, hogy abból a vevő ur csak nyomdai kimutatással igazolandó

ezer (1000) példányt és nem többet nyomathat; én pedig nem rendezhetek abból újabb kiadást, míg ezen ezer példány el nem kelt; vagy ha rendeznék, a Fraenkel urnál akkor még meglévő példányokat egyesség szerint átvenni tartozom. — A 105 forint vételár jelen szerződvény aláírásakor fizetendő.

Más részről én Fraenkel B. mint vevő, özv. Tompa Mihályné asszonytól Tompa Mihály Egyházi beszédei első kötetének második kiadását 105 azaz Százöt forintért megszerezvén, az eladó asszonyság által fentebb előírottak pontos teljesítésére magamat kötelezem.

Kelt Miskolczon, october 28-án 1869.

Fraenkel B.

kiadó-könyvárus mk

Tompa Mihályné

A 105 forint vételárát Fraenkel B. ur jelen szerződvény aláírásakor, kezemhez hiány nélkül lefizette.

Miskolcz 1869. oct. 28-án.

Tompa Mihályné.

Kivánatos volna, hogy a fenti szó szerint lemásolt kéziratok a Borsod-Miskolci-Muzeum kézírattárában helyeztessenek el megőrzés és alkalmi kiállítás céljából.

Miskolci kiadójáról szívesen emlékezett meg Tompa anekdotázás közben is. *Fekete könyvébe* is feljegyezte — 7. szám alatt — a következő kis esetet:

«Valamelyik ősön a hideg lett s mielőtt Molnár Victor jó barátommal a Hegyaljára mentem volna szálló-kurára, Fraenkel miskolci könyvárusnál ilyen című füzetkét vettem: *Trauben-kur*, s mint papi dolgozataim kiadójánál, nem szorgoskodtam a néhány krajczárnyi összeget kifizetni a 20—25 lapnyi irásért.

Azután védkép elfeledtem a dolgot, két év mulva befordulván a kereskedésbe, Fraenkel előzékeny nyájassággal rögtön azt kérdé: — Hát használt-e a szálló-kura?

Felelet helyett a zsebembe nyúltam.»

Közli: HEGYALJAI KISS GÉZA.

DUGONICS KÖZMONDÁS-GYŰJTEMÉNYÉNEK ELŐSZAVA.

Dugonics közmondás- és példabeszéd-gyűjteményének tudvalevően¹ három változata maradt ránk. Az 1792-iki változat² adja a gyűjtemény eredeti formáját; ezt folyton gyarapította és az új anyagot a kéziratba beleoldotta. Az egész 1800-ban letisztázva, sajtó alá rendezte,³ de munkája ebben a formájában sem jelent meg. Halála után, hagyatékában megtalálták a munkát: Grün Orbán könyvnyomtató 1819. június havában egy nyolc lapra terjedő *Jelentést* bocsátott ki, amely az előfizetés feltételein kívül

¹ Tolnai Vilmos, *A szólásokról*. 1910. 50. lap.

² A Nemzeti Múzeum kézírattárában; 257. Quart. Hung. Egy kötet.

³ Ugyanott, 258. Quart. Hung. Három kötet.

szemelvényeket közül egyes szakaszokból.⁴ A könyv aztán 1820-ban, két kötetben, meg is jelent Szegeden, *Magyar példabeszédek és jeles mondások* c. alatt. Karácsonyi Krizosztom, a kiadó, úgy látszik, egy harmadik változatot használt, mert kiadványa eltér mindkét kézrattól. Rövidítések, kihagyások vannak benne⁵, s elmaradt magának Dugonicsnak az előszava is, amelyben beszámol munkájának keletkezéséről. Az alábbiakban ennek pontos másolatát adom.

Elő — Beszéd.

Van közel negyven esztendeje, mióta ezeket a' Köz-mondásokat, és Példa-szóllásokat nagy szorgalommal össze-szedegetem, eleintén ugyan (mert más-képpen akkor nem-is lehetett) magam' tapasztalásából, és sokszori hallásomból; az-után pedig olyas Magyar nyomtatványokból, melyeket a' gondos Hazafiak (ugyan-csak erről a' Foglalatról) én előttem a' világ' eleibe ki-bocsátottak.

A'-mi tapasztalásomat illeti: vóltam Magyar-orzágnak csak nem minden részszében; Bé-jártam Erdély-orzágnak-is Naggyát. Hallottam beszédjüket: mind a' Nemeseknek, mind a' Nemtelen köz-embereknek. Mindenütt azon iparkodtam: hogy, ha valahol Példa-beszédet, avvagy köz-mondást köz-szavokban hallottam, azt jegyző könyvembe bé-írjam; otthon az-után a' többi közé iktassam.

A'-mi a' Könyveket illeti, melyekben köz-mondások, és Példa-beszédek találtak; eleinte csak || *Benicki Péterrel* éltem. Sokára az-után *Kis Vicai Péterbe* akadtam, az-után tovább: *Faludiba Rajnisba*, és végtére *Kovács Pálba*-is; de már ekkor szinte össze gyűltek tizen-két ezer köz-mondássaim; és így nem igen számosan vehettem-ki az itt-nem-valókat. Olvastam *Roterodámi Rézmánnak* (Erasmi Roterodami) deák köz-mondássit-is; és azt tapasztaltam bennök: hogy főképpen a' Görögöknek némely köz-mondássaik, nem-külömben a' deákoké-is, éppen meg-egygyeznek a' magyar köz-mondásokkal.*

Azt-is mondhatom tapasztalásomból: hogy némely Köz-mondássaink oly tartományosok: hogy; a'-melyekkel Országunknak egy részszén közön-ségesen élnek, azok annak másik részszében éppen ösmeretlenek. Ez annak a' jele: hogy még most se szűnnek-meg magyarjaink (kezök között lévén az élő Magyar nyelv) új mondásokat teremteni, melyeket osztán a' közön-séges bé-vevés, és a' velek-élés a' Köz-mondásoknak érdemökre fel-emel. Mert: minden Köz-mondásnak eleje egy embertől származott, a' többiekre az-után terjedett.

Könyvemnek elejére csak a' Magyar *Köz-mondások*-nak címjét ragasztottam, ez alatt || mind-az-által oly kurta, jeles, és elméssen mind tanftó mind gyönyörködtető mondásokat értvén, melyekkel nálunk a' leg-alá-valók-is élnek, sőt mennél tanulatlanabbak; annál nagyobb mértékkal bővelkednek.

Akarom mind-az-által: hogy ebben a' könyvben külömbözetet gondoly-lyanak Magyarjaink a' *Köz-mondások*, és *Példa-mondások* között. A' *Köz-*

⁴ Megvan a Nemzeti Múzeum könyvtárában: L. eleg. m. 640.

⁵ L. Tolnai, id. h.

* Lásd az Előbeszédnek végét.

mondások tulajdon értelmökben vétetnek. Például: *ez a' köz-mondás: Mindenben nagy akadály a' Szegénység; avvagy ez: a' mértékletes élet többet ér az Orvosnál*, oly mondások, melyeknek tárgyokat minden ember köröszül láthatya: mivel tulajdon értelmökben vétetnek. — Ellemben: *ez a' Példa-mondás: még a' fehér lilionnak-is fekete az árnyéka; avvagy ez: két éles pallas egy hüvejbe nem fér*, nincsenek tulajdon értelmökben. Az első azt jelenti: hogy akár mi böcsületesen éllyen valaki: meg-eshetik még-is: hogy a' gonosz nyelvek fölle valami rosztat beszéllenyek. A' másíknak értelme ez: Ha mind a' Gazda, mind a' Gazd'-aszszony nyelvesek, engedetlenek, civakodók; ezek egy udvarban avvagy egy házban meg-nem-férhetnek. Egygyíknak el-kölli a' másíkat hagynia. ||

Az előbb-említett Köz-mondásokat, és Példa-mondásokat nem akartam ezen írásomban úgy meg-külömböztetni: hogy, el-választván egy-mástúl, különös szakaszok alá készerítsem; hanem reá-hagyván az olvasóra: hogy (előbbeni mutatásom szerént) maga külömböztesse-meg azokat, maga tapasztalhassa: hogy ennek a' meg-külömböztetésnek nem igen nagy haszna leendene.

Inkább ítéltem tehát szükségesnek lenni azt: hogy mind a' Köz, mind a' Példa-mondásokat némely hasznos címekre föl-darabollyam és valóban arra az okra nézve föl-is-darabóltam: hogy mind a' *Mondásokat* (ha a' szükség úgy hozandgya magával) könnyen föl-találhassa valaki; mind (ha illetén mondásokat valahóvá bé-iktatni akarna valaki) arra a' címre még könnyebben mehessen, melynek alatta vannak minden oda tartozandó mondások.

Igy el-készítvén Köz-mondássaimat; csak el-hültem bele: hogy, minekutanna azokat (utólsó le-írások' alkalmatosságával) számba-vévén, többet találtam tizen-két ezernél, noha a' deákok négy ezernél többre || nem mehettek. Ennek bizonyos oka az: hogy mi Magyarok Nap-keleti származások vagyunk, melynek szokássában vagyon a' köz-és-Példa-mondásokkal-való beszéllés, mely szokássát maig-is fön-tartya dücső Országunk.

* Olvastam P. Horanyinal (in Memoria Hungarorum J. I) Decius Janos Barovius felöl: hogy (Argentoratumban múlatván) a' nyomtatásra segítette ezt az igazán hasznok könyvet: Adagia latino-hungarica. Én ezt soha se olvastam; de gondolom: hogy ő a nevezetesebb Köz-mondásokat szedegette ősszve, melyek nálam-is meg-vannak.

Közli: SZÉKELY KÁROLY.

IRODALOMTÖRTÉNETI VONATKOZÁSÚ LEVELEK A XVI. SZÁZADBÓL.

A gróf Zichy-család zsélyi levéltára missilis leveleinek rendezése közben több irodalmunkat érdeklő XVI. századi levélre akadtam — legnagyobb jelentőségük, hogy íróik szerepet játszottak hazánk közéletében. Négyet a levelek közül minden kommentár nélkül az alábbiakban közlök, híven a kézírathoz.

1.

Isthvánfy Miklós Bécsben 1567 január 1-én kelt levele Várdai Miklós kapitányhoz.

Egregie domine. Amice et vti frater observandissime salutem et servicii mei dedilissimam commendationem. Az vristen adjion k. ez wý eztendeoben mýnden io zerenchet es egý zep kis fýat, Tudom hogý chudalkozik. k. rayta hogý en regwota nem ýrtam k. De oka ez volt hogý nem voltam itt honn | amint k. Mihál vram meg tudia mondaný, Mentem vala | az zegin meg niomorodott anyamat latný, kith hattam vinitzen Gywlaý Janosnal, de az egý igen roz hitwan ember, adjion isten athiafiat de iobbat annal, iollehet bizon nem veleom hogý sokat ellýen, mast is hogý ott voltam chak be nem teweok az koporsoba, ha az bathianý ferentz doctora nem erkezik vala, En latia isten nem tudom mint vagiok hogy vagiok, vramtulis ninch meeg semý fizeteseom, Im honap zombatba indul innen, ott zollok vele, ha veghezhetek valamit kinn meg maradhatok, io, ha nem, haat zandekom az hogý veegyet vessek az sok hýaba valo zolgalatnak, es el hadýam, ha el hagiom, addig sohowa nem megiek hanem k. meg keresem, es mindenreol kdel zollok. de nekem vgý teczik hogy minden keppen meeghis az oda valo vrak iobbak az ide valoknal. iollehet Tahý ferentzis hýw vala Canisara 25, vagý 50 lora valo fizetesre. ——— A mý hýrek itt vannak Mihál vramtul k. meg erthetý, harrach buchut veen, el marada chazartul, es Trautson vagion helebe ki reghen az meg holt chazar marsalkýa vala. Sbordelat vram ismeg lengel orzagba megien keowetsigbe az kiralne asson dolgaba ha valagion rea vehetne az kiralt hogý vele laknek. Chazar felmene praga fele, de martiusba meg ieo, mert posomba giewlees lezen ez ieowendeo Martiusba. hozzutotý ýs meg jeowe, Zent istwan napian ýde, de meeg senký nem tudia ha hadat vagý frigýet hozott. Az Zigetý rabok feleol semýt nem tud mondani, mert eggietlen eggýet sem latot azt mondia, hanem hogý bizonial tudia hogý az Adam Gall fiat ki zegin Zriný vrammal vala teoreke tettek és Membhet passanal vagýon. Irtam egý bizot emberteol erdelbe Chaky palnak hozý miert az zaladott rabok azt bezellik hogý az en eochem es Chaký gierg eggýeott vagion fogwa, hogý teorekediek egý arant mind ketteoyert, es kertem azon hogý ha mit ennekiem ýr, knek kildýe, azert meg zolgalom k. kdis ýrýon neký. Mert talam hogy im ewk mást terekel lellettek hamarabb ki zabadithatiak zeginieket bayoný Janost és papratowithat boznaba mongiak hogý vitteek. Kobakot es az vdwarbirot peecher mondiak hogý le vagtak. ——— Unghnodne vgian groff Juliushoz ment, imar eo maga sem tagadýa, chak ez vra halalanak eztendeýt vaaria. Pernezý istwan es verebelý mihal kermenden pironkodnak, ban vram fogatta nekik hogý gratiat nyer nekik, de en lathwa hizem hogý meg nierhesse, itt mast nem merte kezdený, hanem zinte ratisponaba akar erte kildený chazarhoz, ahol magyarok nem leznek, Turý giergý kezewt kerte chazartól, és chak zep zoval tarta nem adaa neký, és amaz buchut veen teole, kýt iollehet chazar nem adta neki, de eo azt mongia hogý oda priný gaborhoz megien, ký Onodot igýrte neký, Priný vramnak adaak (az Judex Curieseget, es Zriný giergnek az tarnok mester-siget, Maýlatt itt chak wezetteol vagion, es igen beteghis mast, vgý eertem hogý chazar Marchekot atta neký 45 ezer forintba, inscriptioba, de nem

tudom meeg nyluan igazan, egýeb ha mi vagion k. mihal vram mind meg mongia k. zolgalatomat mongia esthwan vramnak, es azzoniomnak. Az Vristen tarcha meg k. io zerncheuel ex Vienna prima die Jaunary 1567

k. zolg. *Isthwanffj miklos*

[Kívül:] Egregio domino Nicolao de Kyswarda Capitaneo S. Ces. M^{ti}s et domino amico et fratri semper observandissimo.

Papír, kívül papírra rányomott gyűrűspecset.

2.

Melius Juhász Péter Debrecenben 1571. szept. 27-én kelt levele Vardai Istvánhoz.

Az Attia Istentül s az Vr Jefus Christustul minden | lelki es tefti iokat keuanok te nag: |

A tte nag: Praedikatora, ā Janos dolga ebbe vagion: Ammint ez elütt | Ott volt am ez vtan is ott legyen, de femmikeppen eletet meg ne | vatetzta: Annak otanna hogy a Gyülesre el be Jóiön Szent Imre | napiara Batorba. Ott minden vegbe legyen dolga. Addig ot | praedikallion es tibiben el Jargion: |

Touabba te nag: meg haggia neki hogy feghetetlen eletü legyen . . . megis feniegesse te nag: A köffegis visellien | gondot rea, es eletire, es egebe Bükfegere kegenek gond vifelük: |

Isten adgia te nag: Minden Ioual: Debrecini. 27 Septemb: An. D. 1571.

Petrus Melius et

Stephanus Tatar Seniores

Jesu Christi Servi

[Kívül:] Magnifico domino d. Stephano | de Kis Varda etc. domino et fideli ecclesie Christi patrono.

3.

Dudith András volt pécsi püspök, a híres humanista Krakkóban 1571 okt. 3-án kelt levele Várdai Miklós kapitányhoz.

Mag.^{ee} Domine, et amiccó, ac factor observandissime. Salutem et servitiorum meorum addictissimam commendationem etc.

Adgia az Vr Isten hog' meg' zolgalhassam the k. az en hozzam walo jo akarattiat, es maga aianlasat. Bizon hog' en enniehanizor irtam volna the k. de mindenkor azt gondoltam hog' talam nem jo newen wezi k. az en irasomat, mind illien gonoz zamkiwetet eretnekteol, etteol penig nem ok nekeol feltem, mert eset effele dolog vgian azoknal, a kik ennek eleotte vgiam ieleos vrainnak baratimnak mondottak magokat. Halat adok az Vr Istennek, es keozönem k. zywm zereut hog' k. egies zywe wagion hozzam enys wizontak azt mondhatom bizonnial hog' seminemeo eodeo sem status en bennem el nem waltoztattia az k. tekheoz walo zeretetemet, mert amig elek k.^{nek} zolgalni akarok mind yllyen byzot vrainnak. Hireket nem eoreo-mest irok, mert nem igen bizoniosok. mind az altal miert hog' k. kiwanta, im ezt irhatom hogi it azt bezellik es iriak hog' az Teoreokek meg wettek Famagustal, anniera hog' jmmár az egez Cypriai kiralsag eowe. annak feleotte azt is hog' Kandia herczegsegys neki atta volna magat.

Az tengeren sokkal hatalmasnak mongiak hog' nem az kereztienek, enniehaný warasakot wet megh Dalmatiaba, esh nag' rablasokat tet. aggia

Isten hog' ezvtan job hireket halliunk. Innent semi vly ninch az kit meg kellenne ȳrnȳ.

Vramnak Istwan vramnak azen reghȳ vramnak eoreok zolgalatomoť ayanlom k.^d egietembe

az Vr

az Vr Isten algia meg k.^{teket}

Cracovie 3. 8-bris 1571.

D. V. Generosae et Mago^{tie}

Addictus amicus etc.

Andr. Dudith

[Kivül:] Generoso et Magnifico Domino Nicolao de Kyswarda, S. Caes. Regiaeque Majestatis etc Capitaneo etc. Domino et amico observandissimo.

4.

Isthvánfy Miklós Gönczön 1586 dec. 29-én kelt levele Melith Istvánhoz, a kassai kamara főnökéhez.

Generose ac Egregie domine, et uti frater observandissime, Salutem et serviciorum commendationem. Literas D. V. Gen., quibus me fraternaliter et amanter ad invisendam domum suam invitat, hodie accepi, atque ex iisdem literis malé affectam Domine Coniugis sue valetudinem intellegi, que res mihi quoque, qui prosperos dom^{nis} V. Gen. successus cupio, non parvo dolori fuit. Faxit Deus omnipotens, ut illa quoque pristinam recuperet valetudinem et D. V. Gen. laetiores dies et annos transigat. De meo ad d. V. Gen. adventu, certi quispiam scribere non possum. Vellem quidem ad d. V. Gen. divertere, postquam post istud biduum ad dominos de Homonna ire statui. Sed sicuti harum regionum imperitus, ignoro an D. V. Gen. domus in itinere mihi obvia sit. Quod si etiam diverticulum alicuius spacii requiratur, non recuso id quoque. Sed ad quam diem facultas ea mihi obveniat, nunc pro certo d. V. Gen. scribere non possum. Cras enim ad Valedicendum domino Magochȳ Regherium proficiscar neque ibi quiequam moraturus, ad d.^{nos} Stephanum homonnaȳ et Georgium, Unde D. V. Gen. potero certiore reddere, aut si, vt dixi, obvia domus fuerit eam amanter visitabo. Interim etiam dabo exinde opera ut ero comperto habere possim, an d. V. Gen. Cassovie aut domi fuerit. Cerciora hic hoc tempore d. V. Egr. scribere nequeo. Cui quidem ambiguo, ut d. V. Gen. ignoscat, valdè rogo, nollem enim ea scribere, quae prestari a me posse diffiderem. De obitu regis Poloniae hic ubique varia sparguntur, nescio an credenda, sed quia mortalis erat, facilè adducor ut credam potissimum, quum ex varriis partibus confirmetur. In reliquo d. V. Gen. bene et felicit er valere cupio, Ex Geoncz. 29. x^{bris} novi Calend. 1586.

D. V. Gen. frater et servus

N. Isthvanffy

[Kivül:] Generoso ac Egregio Domino Stephano Melith de Briber prefecto camerce Ung. Cassovicusis S. C. M^{tis} et domino oti fratri observandissimo.

Papir, kivül rányomott gyűrűpecsét

Közli: LUKCSICS PÁL.